

Към разглеждането ще бъдат привлечени преводи от езици с различна степен на близост до българския.² Пълни данни за преводните текстове са дадени в Приложение, а по-долу в изложението ще бъдат посочвани така³:

Фр1: Прев. Мари Врина-Николов (Marie Vrinat-Nikolov, 1998).

Фр2: Прев. Ерик Караилиев (Eric Karaïliev, 2005).

Фр3: Прев. Георги-Асен Дзивгов (в: *Poètes Bulgares*, 1927).

Фр4: Прев. Любомир Генчев (в: *Anthologie de Poètes bulgares. Ecrits inédits*, 2004).⁴

P1: Прев. Д. Самойлова, 1972.

H1: Прев. Б. Щруцик (B. Struzyk, 1999).

Ч1: Прев. Франтишек Кожик, Асен Лещов (František Kožík – Asen Leštov, 1930).

Ч2: Прев. Ярмила Урбанкова, Дана Хронкова (Jarmila Urbánková – Dana Hronková, 1964).

Ч3: Прев. Людмила Кроужилова (Ludmila Kroužilová, 1997).

C1: Прев. Вера Прокешова (Viera Prokešová, 1974).

1. Строфика и рима. Яворовото стихотворение се отличава с ясна двусъставност на всяка строфа, като 1–2 стих се отнасят към Водите, 3–4 стих – към Ние. Тази двусъставност е запазена в преводите и е подчертана чрез въвеждащите 3 стих на съответната строфа съюзи *и* – *и* – *но*. Но с известни отклонения, например в H1 имаме: *Und – Und – Doch*, като в този превод строгата симетрия е накърнена с въвеждането на Ние (*wollen uns...*) в краеистишието на 2 стих от 3 строфа. Чешките и словашките преводи запазват двусъставността на строфата, дори с риск да нарушат римно-интонационното единство на стиха. Нещо повече, преводачките на Ч2 и Ч3 изтъкват двойствеността в поезията на П. К. Яворов, като в заглавията на

2 Отвъд езика, именно в стила може би трябва да се търси връзка между българския текст и френския, доколкото Яворовата поезия носи следи тъкмо от съвременната му френскоезична поезия (да споменем Морис Метерлинк, Пол Верлен, Шарл Бодлер).

3 Последователността на преводите е дадена според логиката на работата ни, тъй като в основата на предприетото изследване залегна съпоставката между първите два превода на френски език и преводите на западнославянски езици – преводите, които образуват крайните точки на списъка. Включването на преводи на други езици между тях има за цел да нюансира съпоставките и да покаже други възможности за предаване, произтичащи от особеностите на съответния език-приемник.

4 Преводът датира след Втората световна война, като авторът предприема редактирането на ръкописите си през периода 1973–1979 г. Публикуването му в книжно тяло във френско издателство е едва от 2004 г.